Masonluğun İlk Yasa Kitabı - 3

Yükümlülükler

(49)

THE

CHARGES

OF A

FREE-MASON,

EXTRACTED FROM

The ancient RECORDS of LODGES beyond Sea, and of those in *England*, *Scotland*, and *Ireland*, for the Use of the *Lodges* in LONDON:

TO BE READ

At the making of NEW BRETHREN, or when the *MASTER* shall order it.

The General Heads, viz.

I. Of GOD and RELIGION.
II. Of the CIVIL MAGISTRATE supreme and subordinate.
III. Of LODGES.
IV. Of MASTERS, *Wardens*, *Fellows*, and *Apprentices*.
V. Of the Management of the *Craft* in working.
VI. Of BEHAVIOUR, viz.

1. In the Lodge while *constituted*.
2. After the Lodge is over and the *Brethren* not gone.
3. When Brethren meet without *Strangers*, but not in a *Lodge*.
4. In Presence of *Strangers* not *Masons*.
5. At *Home*, and in the *Neighbourhood*.
6. Towards a *strange Brother*.

G I. Con-

Approved by the Grand Lodge, and order'd to be printed in the first Edition of the *Book of Constitutions* on 25 *March* 1723.

Londra'daki Locaların Kullanımı için
YENİ KARDEŞLERİN Alınmalarında ya da
ÜSTAT'ın emretmesi halinde
OKUNMAK ÜZERE
İngiltere'deki, İskoçya'daki, İrlanda'daki
ve Denizleraşırı **Locaların eski KAYITLARINDAN**
ÇIKARILMIŞ OLAN
BiR
ÖZGÜR MASON'UN
YÜKÜMLÜLÜKLERİ[126]
GENEL BAŞLIKLAR, yani [127]
I. TANRI VE DİN üzerine.
II. Yüksek ve alt düzeydeki DEVLET MEMURLARI üzerine.
III. LOCALAR üzerine.
IV. ÜSTATLAR, Nazırlar, Kalfalar ve Çıraklar üzerine.
V. Çalışma sırasında Zanaatın Yönetimi üzerine.
VI. DAVRANIŞLAR üzerine, yani
Toplantı sırasında Loca'da.
Loca kapandıktan sonra ve Kardeşler gitmeden önce.
Kardeşlerin Loca dışında Yabancılar yokken buluşmalarında.
Mason olmayan Yabancıların yanında.
Evde ve Çevrede.
Yabancı bir Kardeşe Karşı.

G I. Dev-

Büyük Loca tarafından onaylanmış, 25 Mart 1722'de Temel Yasa Kitabı'nın birinci Basımının kapsamında basılması buyurulmuştur.

126. Masonluğun 1723 tarihli özgün temel yasasının bize göre asıl önemli metni, kitabın 49. sayfasında yer alan **Bir Özgür-Masonun Yükümlülükleri** ara başlığı altında toplanmış olanlardır.

Her şeyden önce bu başlığın niçin böyle düzenlenmiş olduğu üzerinde durmak gerekir.

Bu ara başlıkta önce **"Londra'daki Locaların Kullanımı için"** sözünün geçtiği görülür. Bu söz, bu temel yasa ve kapsamındaki yükümlülükler kaleme alınırken, böylece Masonlukta yeni bir çığır açılmakta olduğunun, artık Operatif Masonluk döneminin sona ermekte bulunduğunun, onun yerini alacak olan Spekülatif Masonluğun ise dünya çapında yaygınlaşarak bu temel yasayı benimseyeceğinin akla gelmemiş olduğunu gösterir. Bir diğer deyişle, o tarihte bu yükümlülükler, aslında yalnızca Londra'daki localar için düzenlenmiştir.

Aynı başlıktan anlaşıldığı üzere, bu yükümlülüklerin localarda ara sıra okunarak masonlara anımsatılmaları öngörülmüştür. Gerçekten de 18. yüzyılda yeni bir masonun kabul töreninden sonra bu başlık altında yer alan yükümlülüklerin baştan sona okunması âdeta gelenekselleştirilmiştir. Böylece yeni masonun herkesin önünde yükümlülüklerini üstlenmesi öngörülmüştür. Ayrıca göreve getirme *(isat)* törenlerinde, başta yeni Saygıdeğer Üstat *(Üstad-ı Muhterem)* olmak üzere tüm yeni loca görevlilerinin, bu yükümlülüklerde kendilerini doğrudan ilgilendiren bölümleri açıkça üstlenmeleri istenmiştir. 18. yüzyılın ikinci yarısında ise bu geleneğin terkedilmesine başlandığı, bunun yerine daha kısa fakat çok daha fazla şey kapsayan antların getirildiği görülür.

Aynı başlıkta, bu yükümlülüklerin **"locaların eski kayıtlarından çıkarılmış"** olduğu belirtilmektedir. Buna pek kuşkuludur. Çünkü bu yükümlülüklerin kapsamında salt operatif nitelikli konular değil, daha önce yürürlükte olması olanaksız spekülatif nitelikli konular ağırlıktadır.

127. Temel yasanın **Yükümlülükler** bölümü 6 genel başlık altında toplanmış, bunlardan sonuncusu da kendi içinde 6 alt başlığa bölünmüştür.

Bunlardan sonra, başlık verilmemiş uzun bir paragraf yer alır. Bu paragraf, en son başlığın konusuna bağlı değildir. İstenirse bu paragrafa **"Kardeşler arasında çıkabilecek uyuşmazlıklar üzerine"** diye bir başlık konulabilir. Temel yasanın yükümlülükler bölümünün bundan önceki başlıkları altında da yer yer masonlar arasında çıkabilecek anlaşmazlıklara, bunların nasıl çözümlenmesi gerektiğine değinilmektedir. Tüm bunlar, o tarihlerde masonlar arasında birtakım sorunlar doğduğunu gösterir. Bunu da doğal karşılamak gerekir çünkü o tarihlerde Masonluk, ekonomik bir kriz içine girmiş durumdadır.

I. TANRI VE DİN Konusunda

[128]

Bir Mason, Ayrıcalığı ile töresel Yasaya uymak zorundadır; **[129]** ve eğer Sanatı **[130]** doğru olarak anlıyorsa, hiç bir zaman budala bir **Tanrıtanımaz** olmayacak, ne de dinle ilgisiz bir **Özgür-Düşünceci** olacaktır. **[131]** Eski Zamanlarda Masonlar, her Ülkede, o Ülkenin ya da Ulusun Dinini, her ne olursa olsun benimsemekle yükümlü tutulmuşlarsa da; şimdi özel Kanılarının kendilerine bırakılarak, bütün İnsanların üzerinde uyuştukları bir Dine **[132]** uymaları, yani hangi İnanç veya Mezhebe ayrılmış olurlarsa olsunlar, iyi ve doğru ya da onur sahibi ve dürüst İnsan olmaları daha uygun görülmektedir. Böylelikle Masonluk, birbirlerinden her zaman için uzak kalacak kişiler arasındaki gerçek Dostluk uzlaşmasını sağlayacak Araç ve Birliğin Merkezi **[133]** olmaya dönüşür.

128. Temel yasanın "Tanrı ve Din" konusundaki ilk yükümlülüğü, üzerinde en çok tartışma yapılmış, bir türlü uyuşmaya varılamamış, bundan ötürü mason kuruluşları arasında ayrılıklara ve bölünmelere neden olmuş bir sorunu kapsar.

Bu yükümlülüğün içeriği öylesine önemsenmiştir ki diğer yükümlülükler üzerinde pek durulmamıştır. Daha sonraki tarihlerde temel yasa üzerinde birtakım değişiklikler yapılırken öncelikle bu ilk yükümlülük ele alınmıştır.

129. Temel yasanın ilk yükümlülüğünde, öncelikle, bir masonun töresel *(ahlâkî)* yasaya ve üstelik "ayrıcalığıyla" uyması zorunluğu üzerinde durulmaktadır.

Buradaki "töresel yasa" (İng: Moral Law), çağımızdaki medenî kanunun 18. yüzyıl başlarında İngiltere'deki karşılığı olarak düşünülebilir. Ancak o tarihlerde henüz hiçbir ülkede ya da toplumda böyle bir yasanın bulunmadığı, böyle bir yasayı ancak dinsel kuralların oluşturduğu da gözden uzak tutulmamalıdır.

Buradaki "töresel yasa" terimi, Masonluğun, operatif dönemde çağlar boyunca koruyarak sürdürdüğü töresinin tümünü nitelemek üzere de kullanılmış olabilir. Bu açıdan bakıldığında da "töresel yasa"nın büyükbölümünü gene dinsel kurallar oluşturur.

Çoğu açıklamaların birtakım varsayımlar üzerine kurulmakta oluşu, o tarihlerde hiç kimsenin çıkıp da böyle bir terimle ne denilmek istendiğini sormamış olması, yüz yılı aşkın bir süre boyunca da bu konu üzerinde hiçbir tartışma açılmaması, bazı sözcük ve terimlerin kullanılması sırasında asıl vurgulanmak istenen anlamın gölgede kalmasına yol açmıştır.

Günümüzde ise "töresel yasa" denince akla toplumca benimsenen genel ahlâk kurallarının tümü gelir. Bu da 18. yüzyıl başlarında yine öncelikle dinin etkisi ve yönlendirişi altındadır.

Buradaki "ayrıcalık" (İng: Tenure) kavramı ise, yalnızca tüm halkın köle sayıldığı bir toplum düzeninde "özgür insan" olabilme hakkına sahip bulunma olgusundan ileri gelmemektedir. 18. yüzyıl başlarındaki ortamda masonların, toplumsal yapı içindeki yerleri kadar tutum ve davranışları bakımından da saygın kişiler oldukları, bundan ötürü kendilerine Masonluğun görüş açısından bakıldığında ayrıcalıklı kimseler sayıldıklarını unutmamak gerekir. Ancak bu ayrıcalık, mason olmakla kendilerine birtakım yetkiler ya da bağışıklıklar tanındığını değil, çok daha basit bir şekilde Masonluğa girebilmiş ve "mason" sıfatını taşımaya hak kazanmış olmalarından ileri gelir.

130. O dönemlerde bir masondan "sanat" (İng: Art) olarak nitelendirilen Masonluğu da tam ve doğru bir şekilde, bilinçlice kavraması beklenirdi. Bu durum, bugün de değişmiş değildir. Fakat günümüzde Masonluk artık bir sanat olarak değil, birey için bir nitelik, bir yaşam tarzı, toplum için ise bir ülkü olarak düşünülmektedir.

131. Temel yasada belirtildiği şekliyle, bir masonun "budala bir tanrıtanımaz" (İng: Stupid Atheist) ve "dinden bağımsız bir özgür düşünceci" (İng: Irreligious Libertine) olmayacağı koşulu, başlı başına bir tartışma konusudur. Bu konu üzerinde birçok yorum yapılmıştır. Eğer buradaki zorunluluk, bir masonun ne bir tanrıtanımaz ne de bir özgür düşünceci olabileceği şeklinde düzenlenmiş bulunsaydı böylesine uzun tartışmalar çıkmayabilir veya yapılan yorumlar arasında da pek önemli bir fark görülmeyebilirdi.

"Budala bir tanrıtanımaz" denince. kimileri bunu "bir tanrıtanımaz'ın aynı zamanda bir budala olduğu" şeklinde ya da "tanrıtanımazlığın ancak budala kimselere yaraşacağı" şeklinde yorumlamıştır. Kimileriyse bu terimi tersinden alarak, "budala" ve "tanrıtanımaz" sözcüklerini ayırmış, bir masonun akıllı ve bilinçli bir ateist olabileceğini, ancak bilinçsizcesine budala bir şekilde Tanrı'yı yadsıyamayacağını, temel yasanın ilk yükümlülüğünün böyle bir koşulu vurguladığını ileri sürmüştür.

Benzer yorumlar **"din ile ilişkisiz (dinden bağımsız) özgür düşüceci"** terimi için de söz konusudur. İngilizcedeki **Libertine** sözcüğünün sözlüklerdeki karşılığı "sefih", "hovarda" ya da "umursamaz" şeklinde verilmektedir. Ancak 18. yüzyıl başlarında kullanılan İngilizcedeki anlamı düşünülecek olursa, "tüm inanç ve düşünülerinde hiçbir etki altında kalmaksızın kendi özgür buyrultusunu kullanan ve uygulayan" şeklinde bir tanım ortaya çıkar. Kimi yorumculara göre böyle bir kişi "dinsiz" sayılır ya da hiçbir dine inanmayan ve bağlanmayan bir kişiye "özgür düşünceci" denir.

Diğer grup yorumcular ise temel yasadaki koşulun asla bir masonun "özgür düşünceci" olmasını engellemediğini, hiçbir dine bağlı olmayışını da engellemediğini ama hem hiçbir şeye inanmayıp hem de bir "özgür düşünceci" olamayacağını belirttiğini ortaya koyduğunu savunur.

Uzlaştırıcı bir yaklaşımı benimseyen bir yorum yapılacak olursa, temel yasanın ilk yükümlülüğündeki bu zorunluluk, bir masonun hiçbir belirgin dinin inançlısı olması gerekmediğini, ancak kendi başına kendine özgü bir dinsel düşünü de oluşturamayacağını, bu arada dinsel ya da tanrısal inanç eğilimlerinin tümüyle dışında da kalamayacağını ortaya koyar.

132. "Bütün insanların üzerinde uyuştukları bir din" sözü de ayrıntılı incelemeler ve farklı yorumlara hedef olmuştur.

Kimisi burada tüm dinlerin ve inanç sistemlerinin birleştikleri ilkelerin tümünden söz edildiğini ileri sürer. Kimisi de bunun August Comte'un betimlediği "**akıl dini**" olduğunu savunmuştur.

James Anderson'un, İngiltere'deki dinsel kurumların baskısı üzerine bu konuda yaptığı açıklamada ise burada sözü edilen dinin, Katolik, Protestan, Kalvinist, Anglikan v.b. ayırımı yapılmaksızın, genel olarak "Hıristiyanlık" olduğu ve başka da bir şey olamayacağı belirtilmiştir.

Nitelikleri gözönüne alındığında, Anderson'un bireysel görüşünü doğal karşılamak gerekir. Ancak o tarihlerde artık İngiltere Büyük Locası adını alma yolunu tutmuş olan obediyans, bu konuda resmen bir açıklamaya davranmaktan sakınmıştır. Bu konudaki yorum ya da benimseyişlerin uyuşmazlığı, mason kuruluşları arasındaki bölünmelerin temel nedenlerinden biridir.

133. Masonluğun 1723 tarihli özgün temel yasasının tarihsel bölümünün özellikle son paragraflarından, bu temel yasanın yalnızca İngiliz Masonluğu için düzenlenmiş olduğu izlenimi çıkmaktadır. Birinci yükümlülüğün son tümcesi ise bu izlenimle çelişkili bir eğilimi ortaya koymakta, âdeta Masonluğun evrenselliğini ya da bir **evrensel birlik** amacına yöneldiğini vurgulamaktadır.

Bu farklılık, öncelikle, tarihsel bölümün doğrudan James Anderson'un kaleminden çıkmış olmasına karşılık yükümlülükler bölümünün düzenleniş inde Anderson'dan çok Jean Théophile Désaguliers başta olmak üzere kimi diğer masonların etkisinin ağırlıkta oluşundan ileri gelir.

II. Yüksek ve Alt Düzeydeki DEVLET MEMURLARI üzerine

Bir Mason, her nerede bulunmakta ya da çalışmakta olursa olsun Devlet Güçlerinin uysal bir Uyruğudur; hiçbir zaman Ulusun Barış ve Gönencine aykırı bir entrikaya karışmayacak, ne de alt düzeydeki Memurlarına saygısızlıkta bulunacaktır. **[134]** Masonluk, Savaştan, Kan dökülmesinden ve kargaşalıktan hep zarar görmüş olduğu için, eski Krallar ve Prensler, Barış Zamanında serpilip gelişen Zanaatkârları, Uysallıklarından ve Bağlılıklarından dolayı Düşmanlarının Saldırılarını doğrudan karşılamak suretiyle korumaya çok özen göstermiş ve bu Kardeşlik Kurumu'nun Onurunu yüceltmiştir. Dolayısıyla, eğer bir Kardeş Devlete başkaldıracak olursa, bu Eyleminde desteklenmeyerek kendisine ancak bir mutsuz kimse olarak acınabilecektir; eğer başka bir Suçundan ötürü tutuklanmış değilse, her ne kadar vefalı Kardeşlik Kurumu onun Eylemini üstlenmeyerek bu sırada Hükümete karşı hiçbir Güceniklik ya da politik Güvensizlik ortamı oluşturmamak durumunda ve zorunda ise de; **[135]** onu Locadan çıkaramaz ve locayla olan bağlantısı öylece korunur. **[136]**

134. 18. yüzyıl başlarında, yapıcılık mesleğinden olmayan kimi kabul edilmiş masonların devlet dairelerinde birtakım olaylar çıkarttığı, sonra da localarını arkalarına almaya çalıştığı görülmüştür. Bundan ötürü temel yasada bu gibi olayların daha baştan önlenebilmesi için, masonların tüm devlet memurlarına saygıda kusur etmemeleri zorunluğu üzerinde durulmuştur.

135. İngiltere'de Stuart hanedanı 1688 yılında taht tan uzaklaştırıldıktan sonra Stuartlar'ın yandaşı olan birtakım kabul edilmiş masonlar, tahtı ele geçirmiş olan Orange hanedanını devirmek için bazı girişimlerde bulunmuştur. Öte yandan Fransa'da kurulmuş Stuartist locaların giriştikleri politik eylemler de ister istemez daha başından İngiltere'ye yansımıştır. Gerek İngiliz toplumu gerekse Masonluk, bu politik çekişmelerden çok zararlı çıkmıştır. Temel yasaya masonların politik eylemlere karışmayacağı, karışsalar bile destek görmeyecekleri konusundaki esin yargı konuşunun asıl nedeni budur. Bunun yararı daha sonra da görülmüştür.

136. Masonluğun temel yasası, devlete karşı olan tutum ve eylemlerinden ötürü bir masonun korunmamasını ve destekten yoksun bırakılmasını öngörmüştür ama aynı nedenle devletin de mason localarının iç işlerine karışmaması gerektiğini vurgulamaktadır. Bir mason, herhangi bir suçundan dolayı devletçe yargılanılarak cezalandırılabilir ama aynı kişinin masonluğunun yargılanmasını ancak mason kuruluşlarının yetkili organları yapabilir. Bir diğer deyişle, bir masonun üyesi olduğu mason kuruluşundan çıkarılmasına ancak bu konuda yetkili olan masonik güçler karar verebilir.

Böyle bir yasa kuralı devlete ve devletin yasalarına aykırı değildir. Devletin yasal ve yetkili organları bir mason örgütünü yargılayabilir ve kapatabilir ama bir masonun Masonluktan çıkarılmasını isteyemez.

III. LOCALAR Üzerine

LOCA, Masonların toplandıkları ve çalıştıkları bir yerdir; dolayısıyla bu Topluluğa ya da Masonların gereğince örgütlenmiş olan Kurumuna da LOCA denir. Her Kardeş de bir locaya katılmış olmaya ve onun İç Yönetmeliği ile GENEL TÜZÜĞE uymak zorundadır.

Loca, ya özel ya da geneldir; ancak toplantılarına katılarak ve Genel ya da Büyük Locanın bu zamana kadar eklenmiş kurallarıyla iyice kavranabilir. Eskiden hiç bir Üstat ya da Kalfa, özellikle hazır bulunması için uyarıldığında, Üstat ve Nazırlara onun yalnızca bir Zorunluluk nedeniyle engelli bulunduğu gösterilmedikçe, sert bir Kınamaya uğramaksızın toplantıya katılmazlık edemezdi. **[137]**

137. Spekülatif Masonlukta "obediyans" kavramı tam olarak yerleşmeden önce, Operatif Masonluk döneminden kalma alışkanlık uyarınca **"özel loca"** (İng: Particular Lodge) ve **"genel loca"** terimlerinin kullanılması sürdürülmüştür.

Burada özel loca, doğrudan salt "loca"nın, genel loca ise bir araya gelerek ortak toplantı yapan localar genel kurulunun ya da "büyük loca"nın karşılığıdır. Londra Büyük Locası'nın kurulmasıyla, Masonluğun yüzyıllardan beri süregelen eski yasa ve kuralları üzerine birtakım eklemeler yapılmıştır. Bu eklemeler, Operatif Masonluğun yanı sıra bugün "spekülatif" dediğimiz kabul edilmiş masonların etkinlik ve çalışmalarının giderek yoğun bir artış göstermesi ve yeni gereksinmelerin duyulmasından dolayıdır.

Bir Locaya üye olarak alınacakların, iyi ve doğru, özgür doğmuş, sağgörülü ve ergin yaşta kimseler olmaları, köle, kadın, ahlâksız ya da lekeli kişi olmayıp iyi bir Şöhrete sahip bulunmaları gereklidir.

IV. ÜSTATLAR, NAZIRLAR, Kalfalar ve Çıraklar Üzerine

Masonlar arasında her türlü Yükselme, yalnızca gerçek Değerlilik ve bireysel Yararlılık üzerine kuruludur. Ancak böylece Efendilere olumlu hizmet verilebilir ve Kardeşler Utanca düşmez; ne de Şahane Sanat hor görülür. Bu nedenle de bir Üstat ya da Nazır, Kıdemine bakılarak değil, Yararlılığından ötürü seçilir.

Böyle şeyleri yazıyla anlatmak olanaksızdır; her Kardeş bunları kendi Yerini doldurmak suretiyle, Kardeşlik topluluğuna özgü yolu izleyerek öğrenmelidir. **[138]**

138. Masonluğun temel yasasında, bu yasalar çerçevesinde yer alabilecek birçok kural anlatılamamıştır. Bunun nedeni, Masonluğun o tarihlerde bir değişim içinde olması, operatif dönemden kalma bazı geleneksel kuralların spekülatif çalışmalarla ilgisiz oluşunun yanı sıra, spekülatif çalışmaların düzeni için gerekli olabilecek bazı kuralların ise operatif geleneklerle tam bir uyum sağlamamasıdır. Bundan ötürü masonlardan birçok kuralı yazılı metinlere bağlı kalarak değil, çalışmalara katılıp izleyerek pratik yönden öğrenmeleri beklenmiştir. Üstelik böylece yazılı kuralların çiğnenmemesi ve gerek zamana gerekse ortama göre birtakım değişimlerin yadırganmaksızın ya da sert tepkilerle karşılanmaksızın gerçekleştirilebilmesine olanak sağlanmıştır.

Temel yasada yer yer bazı şeylerin yazıyla anlatılamayacağı ya da yazıya dökülmesinin sakıncalı olduğu belirtilmektedir. Bunun iki nedeni vardır: Biri bu konuların "ritüelik" bir nitelik taşımakta oluşudur. Diğeri ise bunların yazılması durumunda gerek henüz salt operatif niteliğini korumakta olan locaların gerekse birtakım çevrelerin ciddî boyutlara varabilecek ve olumsuz sonuçlar doğurabilecek tepkilerinin doğmasından çekinilmesidir.

Ancak Adaylar şunu bilmelidir: Hiçbir Üstat, ona verebileceği yeterli işi yoksa ve o da Zanaatı öğrenmesine, Üstadın EFENDİSİNE hizmet vermesine ve bir Kardeş olarak alındıktan sonra da Ülkenin gelenekleri uyarınca Yıllarca süren belirli bir Dönem boyunca hizmette bulunup Kalfalığa yükseltilmesine engel olabilecek hiçbir Bedensel Sakatlığı ya da Noksanlığı bulunmayan kusursuz bir Genç olmadıkça, onu yeni bir Çırak olarak alamayacağı gibi, Çıraklığa alınacak kişinin onurlu Ebeveynlerden gelme olması ve yukarıda belirtilen hususların tersine yeterli görülmesi durumunda ve Yararlılığı göz önünde tutularak Nazır, sonra Locanın Üstadı, Büyük Nazır ve en sonunda da tüm Locaların BÜYÜK ÜSTADI olma Onuruna ulaşabileceğini gözetmek durumundadır. **[139]**

139. Spekülatif eylem ve çalışmaların yoğun artış göstermekte oluşuna karşın temel yasanın yükümlülüklerinin çoğu doğrudan Operatif Masonluk uygulamaları için düzenlenmiştir. 18. yüzyıl başlarında operatif mason localarının işlerinin hayli azalma göstermesi, dolayısıyla birtakım ekonomik güçlüklere katlanma zorunluluğu, localara yeni çıraklar alınması sırasında çok daha özen göstermeyi gerektirmiştir. Bu nedenle ancak "özgür doğmuş", "bilinen bir onurlu aileden gelme", "bedensel hiçbir sakatlığı ya da hastalığı olmaması" koşulları bir mason adayı için öncelikli sayılmıştır. Bir masonun çıraklıkta geçireceği en az 7 yıllık geleneksel süreye temel yasada da değinilmiştir ama bu koşul spekülatif çalışmalar yapan kabul edilmiş masonlar için işlemediği için bu sürenin kesin bir rakamla belirtilmesinden kaçınılmıştır.

Hiçbir Kardeş Kalfalıktan geçmeden NAZIR, Nazırlık yapmadan ÜSTAT, bir Locanın Üstatlığını yapmadan BÜYÜK NAZIR olamaz. Seçilmesinden önce Kalfalık yapmamışsa BÜYÜK ÜSTAT olamaz ki bunun için ayrıca doğuştan soylu olması, ya da en üst tabakadan bir Beyefendi, güzide bir Bilgin, ender bir Mimar veya bir başka Sanatçı olması, onurlu Ebeveynlerden gelmesi ve Locaların Görüşü uyarınca eşsiz bir yüce Yararlılığının bulunması gerekir. **[140]**

140. Masonluğun özgün temel yasası, büyük üstadın kişiliği üzerinde özenle durmaktadır. Buna göre, eğer büyük üstat olarak seçilecek kişi bir "soylu" ise daha başka nitelikler aranması gerekmez. Eğer soylu değilse, temel yasada belirtilen niteliklere sahip bir kişi olmalıdır.

Görevinin gereğini daha iyi, daha kolayca ve daha şerefli olarak yerine getirebilmesi için Büyük Üstat, o sırada bir özel Locanın Üstadı olan ya da bu görevde daha önce bulunmuşlar arasından, kendisini temsil etmek ve bulunmadığı hallerde kendi tutumunu aynen benimseyerek uygulamak ya da bir yazılı Yetki Belgesi uyarınca BÜYÜK ÜSTADIN haklarını kullanmak üzere bir BÜYÜK ÜSTAT KAYMAKAMI seçebilir. **[141]**

Eski Yükümlülüklere ve Tüzüklere uyularak, Eski Locanın bu Yüksek ve alt düzeydeki Hükümdar ve Yönetmenlerine, tüm diğer kardeşlerce Mevkilerinin gereğince Yumuşak Başlılık, Saygı, Sevgi ve Şevkle bağlanılacaktır. **[142]**

141. Masonluğun 18. yüzyılda içinde bulunduğu toplumsal ortam ve koşullar nedeniyle, bir büyük üstadın doğrudan masonik görevlerle ilgilenmediği çok görülmüştür. Londra Büyük Locası'nın daha ilk yıllarında bu olgunun farkına varılmış, bundan ötürü büyük üstadın işlerin yürütülmesi için kendisine vekâlet edecek bir kaymakam (yardımcı yönetmen) ataması yöntemi getirilmiştir. 18. yüzyıl boyunca hatta yer yer daha sonra birçok uygulamaları görülmüş olan bu yöntem, çağımıza gelinmeden önce terk edilmiş, gerek büyük üstat gerekse büyük üstat kaymakamı ya da yardımcısı, bir büyük locada ayrı ayrı seçilen ya da büyük üstat tarafından atanan ve kendilerine düşen görevleri ayrı ayrı yerine getiren yöneticiler olmaya dönüşmüşlerdir.

142. Masonluğun 1723 tarihli temel yasasının en önemli savlarından biri, bu yasa kapsamında yer alan kural ve yükümlülüklerin, bu arada "büyük üstat", "büyük üstat kaymakamı" ve "büyük nazır" gibi görevlerin hiçbir yeni icatlar olmayıp, Operatif Masonluk dönemindeki eski uygulamaların sürdürülüşü şeklinde olduğudur.

V. Çalışma süresince ZANAATIN Yönetimi Üzerine

Tatil günlerinde onurlu olarak yaşayabilmek için, tüm Masonlar, iş Günlerinde dürüstlükle çalışacaklardır; Ülkenin Yasalarınca belirlenmiş ya da Geleneksel olarak benimsenmiş Zamanlara uyulacaktır.

Zanaatın Kalfaları arasında en bilgili ve deneyimli olanı, Efendinin İşinin yapılmasında Üstat ya da Denetici olarak seçilecek ya da atanacak, altında çalışanlarca ÜSTAT olarak anılacaktır. Zanaatkârlar kötü dil kullanmaktan kaçınacak, birbirlerini kaba Adlarla değil, yalnızca Kardeş ya da Kalfa olarak çağıracak, gerek Locada gerekse dışarıda görgülü bir tutum takınacaklardır. **[143]**

Hile yapılabileceğinin de bilincinde olarak Üstat, Efendinin İşini en uyumlu şekilde üstlenecek, Malzemeleri sanki kendisininmiş gibi gereğince kullanacak, herhangi bir Kardeşe ya da Çırağa hak ettiğinin üzerinde Ücret ödemeyecektir. **[144]**

Ücretlerini hak ettiklerince alan Üstat ve Masonlar, Efendiye bağlı olacak ve İşlerini Götürü de olsa Gündelikli de olsa dürüstçe bitirecek, Gündelikle yapılması alışılagelmiş bir İşi Götürüymüş gibi yürütmeyeceklerdir. **[145]**

Hiçbiri bir Kardeşin Başarısını kıskançlıkla karşılamayacak, ne de aynı işi yapabilecek yetenekteyse onun ayağını kaydırmaya ve İşi bıraktırtılmasına çalışacaktır; **[146]** çünkü hiç kimse, Planlara ve Projelere ona ilk başlayan kadar aşina olmadıkça, diğerinin İşini, Efendinin o denli Yararına olacak şekilde bitiremez.

143. 18. yüzyıl başlarında, Kıta Avrupası'nda olduğu gibi İngiltere'de de görülmüş olan bir sıkıntı, inşaat işlerini üstlenerek yürütecek, bir diğer deyişle işin müteahhitliğini yapacak üstat masonlar bulmaktır. Yapıcılık mesleğinin çöküntüye uğramakta oluşu, genellikle yetişmiş kalfaların da üstatlık yapmak istememelerine, ücretle çalışmayı yeğlemelerine yol açmış, bu nedenle yer yer kimi kalfaların "üstat" ya da "denetici" niteliğiyle ama işin yapılıp bitirilmesinde sorumluluk almaksızın locanın başına atanması söz konusu olmuştur.

144. Dönemin ekonomik sıkıntıları, inşaat işlerinin yapımı ve yönetiminde eskiye oranla farklı uygulamaları da gerektirmiştir: Tüm malzemenin doğrudan mal sahibi tarafından satın alınmasının yanı sıra, tüm işçilerin ücretlerinin de gene doğrudan mal sahibi tarafından ödenmesi sözkonusu olmuştur. Ancak bunların kontrol edilmesi gene de işin üstadına bırakılmıştır.

145. O tarihlerde işlerin "götürü" (işin tümü üzerinden belirli bir fiyatla) değil, gündelik alınarak yapılması, çalışanların daha çok yeğledikleri bir uygulama olmuştur. Ancak bunun kötüye kullanıldığı, işin yavaşlatıldığı, böylelikle çok daha pahalıya çıktığı da sık sık görülmüştür.

146. Geçim sıkıntılarının ve iş huzursuzluğunun alıp yürüdüğü bu ortamda, masonların birbirlerini çekiştirdiği, birbirlerinin elinden iş kapmak için çeşitli yollara saptıkları da görülmüştür. Bundan ötürü birçok proje sürüncemede kalmış, bu uyumsuzlukların sonucunda doğan zararlardan ötürü tüm mason topluluğunun suçlanmasıyla da karşılaşılmıştır.

Bir Zanaatkâr Kalfa, üstadın yanında İşin Nazırı olarak seçildiğinde, hem Üstada hem de Kalfalara içtenlikle bağlı olacak, Üstadın yokluğu sırasında İşin Efendinin Yararına yürütülmesini gözetecek, Kardeşleri de onun sözünü dinleyip dediğini yapacaktır.

Çalışmakta olan tüm Masonlar, ücretlerini Sızlanmaksızın ve Karşılık vermeksizin alacak, İş sona ermeden Üstadı terk etmeyeceklerdir. **[147]**

Çalışma sırasında genç bir Kardeş, düşünebilme noksanlığından ötürü Malzemeleri ziyan etmesini önlemek ve Kardeşlik Sevgisini sürdürerek geliştirmek için eğitilecektir.

İşte kullanılacak tüm âletler, Büyük Loca tarafından onaylanmış olacaktır. **[148]**

Hiçbir İşçi, Masonluğa özgü İşlerde çalıştırılamaz; Özgür Masonlar da bir ivedi zorunluk çıkmadıkça, özgür olmayanlarla birlikte çalışamaz; ne de Kalfalara ya da Kardeşlere öğretilenler, İşçilere ya da Kabul Edilmiş olmayan Masonlara öğretilebilir. **[149]**

147. Ekonomik güçlükler ve sıkıntılar nedeniyle 18. Yüzyıl başlarında zaman zaman ücretlerin kısılmasızorunluğu doğmuş, bundan ötürü birtakım olaylar da çıkmış, kalfaların ve çırakların işin orta yerinde çalışmayı bırakarak gittikleri görülmüştür.

148. 18. yüzyıl başlarında geleneksel yapıcılık mesleği çökerken, inşaatçılık sanatında birtakım gelişmelerdesöz konusudur. Kimilerinin birtakım yeni yöntemler, işin daha ucuza mal olmasını sağlayan modern ve mekanikâletler kullanmaları, o çağın anlayışı uyarınca haksız rekabet olarak nitelendirilmiştir. Geleneksel el âletlerinin yerine makineler kullanıldıkça, işçiliğin önemi ve değerinde azalma baş göstermiş, işsizlik artmıştır. Bu nedenle de temel yasada, kullanılacak olan âletlerin büyük loca tarafından onaylanması gereği, tüm masonlar için eşitliğisağlayan bir yükümlülük olarak yer almıştır.

149. İnşaat sektöründeki sıkıntılar, işi yönetecek üstatların bulunamayışının yanı sıra yetiştirilmeküzereyeniçırak adaylarının da azalması, sıradan işlerin yapılması için düz işçilerin kullanılmasını gerektirmiştir. Ancak mesleğin sırlarının titizlikle korunması zorunluluğu, işçiler ile masonların pek sıkı fıkı olmamaları bakımından önlemler alınmasını da gerektirmiştir. Yaşamını inşaatlarda işçilik edinerek kazananlara da "mason" denmektedir ama bu kişiler "özgür mason" ve "kabul edilmiş mason" olanların katılabildikleri loca toplantılarına alınmamıştır.Otarihte "mason" ile "özgür mason" ya da "kabul edilmiş mason" arasında belirgin bir sınıf ayırımı vardır. Böylece, Masonluğun geleneksel bilgilerinin, dolayısıyla mesleğin korunması öngörülmüştür.

VI. DAVRANIŞLAR Üzerine

1. Toplantı sırasında LOCADA

Özel Komiteler kuramaz ve Üstadın İzni olmadıkça kendi aranızda konuşma yapamazsınız; ne de ilgisiz ve uygunsuz herhangi bir şeyden söz edebilirsiniz. Üstadın ve Nazırlarının ya da Üstat ile konuşmakta olan bir Kardeşin sözünü kesemezsiniz; ne de Loca ciddî ve ağırbaşlı bir konuyla ilgiliyken, güldürücü ve şakacı bir tutum takınabilirsiniz. Her ne bahaneyle olursa olsun, yakışıksız bir Dil kullanamazsınız. Üstadınıza, Nazırlarınıza ve Kalfalarınıza gerekli Saygıyı göstermeli ve onları yüceltmelisiniz. **[150]**

Eğer bir Yakınmada bulunulmuş ise, her kim olursa olsun suçlanan Kardeş, bu gibi Uyuşmazlıkların en uygun ve en yetkili Yargıcı olan Locanın vereceği Yargı ve Karara (BÜYÜK LOCA'ya Temyiz başvurusunda bulunmadıkça) uyacaktır. **[151]** Ancak bundan ötürü Efendinin İşi aksamaya uğrayacak olursa, özel bir İşlem uygulanabilecektir; fakat siz, Locada açıklanmış bir kesin Zorunluk olmadıkça, Masonluğu ilgilendiren konularda asla Mahkemeye gitmemelisiniz.

150. 18. yüzyıl başlarında bir locanın toplantısına katılan masonların çoğunluğunu "çıraklar"oluştururdu.Üstatlık, henüz başlı başına bir derece olmadığından, bir kalfa mason çağımızda "üstat" derecesinde olan bir masondan daha üstün bir düzeydeydi. Kalfalara saygı gösterilmesi olayı, görgü gereği sıradan bir saygıdan da ileriydi;bu, küçüğün büyüğüne ve kendisini yetiştirip yükseltene gösterdiği ululayıcı bir saygıydı. O tarihlerde bir mason kalfası, böylesine bir saygıyı görmeye yaraşır bir kişiydi.

151. Temel yasanın hazırlandığı sıralarda, ne localarda ne de büyük locada "disiplin kurulu" ya da "yargıkurulu" gibi masonik organlar kurulması düşünülmüştü. Spekülatif Masonlukta sonradan yer alan ve bu organların görevlerini de doğrudan localar ve büyük loca yürütmekteydi.

2. **LOCA Kapandıktan sonra ve Kardeşler gitmeden önceki Davranışlar**

Olanaklarınıza göre birbirinize ikramda bulunarak masum bir Şölen düzenleyip eğlenebilirsiniz; fakat Aşırılıktan sakınmalı, hiçbir Kardeşe istediğinden çok yedirip içirmemeli, Zorunlukları olanın gitmesini önlememeli, kırıcı ya da rahat ve özgürce Konuşmayı engelleyecek herhangi bir şey yapmamalı ve söylememelisiniz. **[152]** Çünkü bunlar, aramızdaki Uyumu yıkarak, beğeni kazanan Niyetlerimizi bozar. Bu nedenle, hiçbir özel Dargınlık ya da Çekişme, hele Din, Uluslar ve Devlet Politikası üzerindeki Tartışmalar Locanın kapısından içeri sokulmamalıdır; **[153]** çünkü biz, yukarıda belirtilmiş Katolik Dini **[154]** benimseyen Masonlar olarak, her Dilden, her Lehçeden, her Soydanız **[155]** ve bugüne kadar Locanın esenliğine hiçbir yararı olmamış ne de bundan böyle olacak her türlü POLİTİKAYA karşı çıkmaya kararlıyız. Bu Yükümlülük her zaman, fakat özellikle BRİTANYA'daki Yeniden Düzenlemeden bu yana ya da bu Ulusların ROMA Birliği ile Uzlaşmazlığa düşerek Ayrılışlarından beri **[156]** çok sıkı bir şekilde tembihlenmiş ve gözetilmiştir.

152. Masonların sözözgürlüklerini, aşırılığa kaçmadan ve başkalarına dokunmadan alabildiğince kullanmaları, özellikle bir kardeş sofrasının özgür düşüncelerin ortaya serildiği bir ortam olmasının sağlanması, 18. yüzyıl başlarında üzerinde özenle durulan bir konuydu. O tarihlerde böylesine bir özgürlüğün en belli başlı sınırı sedin ve politika tartışmalarıydı.

153. 18. yüzyıl başlarında Avrupa'da, hele İngiltere'de din ve politika tartışmalarından sözedildiğinde, bunun anlamı, çağımızda anlaşılandan hayli farklıydı. 17. yüzyılda İngiltere, mezhep çekişmelerinden ötürü yıllarcasüren ve zaman zaman durulup zaman zaman da bir iç savaşa dönüşen kanlı bir dönem yaşamıştı. Dolayısıyla, ayrı dinlerden önce farklı mezheplerin tartışmasının yapılmaması sözkonusuydu. O çağın politikası ise ne sosyalne de ekonomik kaynaklı doktrinlerle ilgiliydi; parti ya da rejim gibi konuların da çok dışındaydı. Ancak bir krallığın, prensliğin, düklüğün ele geçirilmesi, bunun yıkımı ya da desteklenmesi için yapılan çalışmalar politika sayılmaktaydı. Temel yasanın kaleme alındığı tarihlerde İngiltere'deki politika konuşmaları, ancak "Stuartlar sorunu" ile ilgili olabilirdi.

154. Temel yasada, masonların benimsediği ya da benimsemeleri gerekli görülen din "katolik din" olarak belirtilmektedir. Bu belirtme yanlış anlamaya yol açabilir. Sözlük anlamı bakımından buradaki **katolik** (İng: Catholic) sözcüğü, Latincedeki "katholikos" teriminden türetilerek alınma olduğu için, "evrensel" demektir. Zaten Hristiyanlıktaki Katolik mezhebi de, evrensellik iddiasında olduğu için bu adı almıştır. Fakat bir sıfat olarak "katolik" sıfatının kullanımıyla oluşturulan "katolik din" terimi ile aynı sıfatın bir isim olarak geçtiği "Katolik mezhebi"nin birbirlerine karıştırılmamasına dikkat edilmelidir. O dönemde sadece Masonluğun değil, hemen tüm İngiltere halkının Katolik mezhebine karşı olduğunu gözden uzak tutmamak gerekir.

155. Masonların "katolik din"i benimseyişlerine ek olarak, her dilden, her lehçeden ve her soydan olduklarının belirtilmesi ise Masonlukta din, dil ve ırk ayırımı gözetilmediğinin bir başka şekilde söylenmesidir.

156. Temel yasada Masonluğun din, dil ve ırk bakımından evrenselliği gözettiğinin belirtilmekte oluşuna karşın, aynı paragrafın sonunda Roma Katolik Kilisesi ile olan uyuşmazlığın sürdüğünü belirten bir tümceye yer verilişi konuya açıklık getirmektedir. Britanya'yı oluşturan uluslar (İngilizler, İskoçlar, İrlandalılar ve Galler) arasında, azınlıkta kalmakta olsalar bile Roma Katolik Kilisesi'ne bağlı olanlar vardır. 1534'de İngiltere Kralı 8. Henry'nin Anglikan Kilisesi'ni kurdurmuş olması zaten böyle bir amaç taşımadığı için, İngiltere'de diğer mezheplerin yaygınlığı giderilmemiştir. Bununla birlikte Masonluğun temel yasasında özellikle Roma Katolik Kilisesi'nin otoritesine karşı gelen bir olay anımsatıldığından, üstelik tüm girişimlere karşın bunun değiştirilmemesinde de diretilmesi, 1738 yılında Papa 12. Clementhus'un Masonluğu aforoz etmesinin nedenlerinden biri olmuştur.

3. **Kardeşlerin Loca toplantısı dışındaYabancılar olmaksızın buluşmaları sırasındaki Davranışları**

Birbirinizi, size öğretileceği gibi nazik bir şekilde selâmlamalı, birbirinize Kardeş demeli, başkalarınca işitilmemek ve izlenmemek üzere önlemli olarak ve birbirinize üstünlük taslamaksızın ya da her Kardeşe gösterilmesi gereken Saygıyı ihmal etmeksizin, özgürce karşılıklı bilgi alış verişinde bulunmalısınız. Tüm Masonların birer Kardeş olarak aynı Düzeyde olmalarına karşılık, Masonluk bir kişinin daha önce edinmiş bulunduğu Onuru kaldırmaz; aksine bunu daha da artırır, hele hakkı olan herkese Onur kazandırması ve kaba Tutumları gidermesi gereken Kardeşlik Kurumu'na tam yaraşır ise.

4. **Mason olmayan YABANCILARIN yanında Davranışlar**

Sözlerinizde ve tavırlarınızda öylesine dikkatli olmalısınız ki en zekî bir Yabancı bile yakınlaşması uygun olmayacak bir şeyin farkına varmasın ya da onu keşfetmesin; hatta bazı zaman Saygıdeğer Kardeşlik Kurumu'nun Onuru uğruna, sağgörüyle yolunu bulup konuşmayı saptırmalısınız.

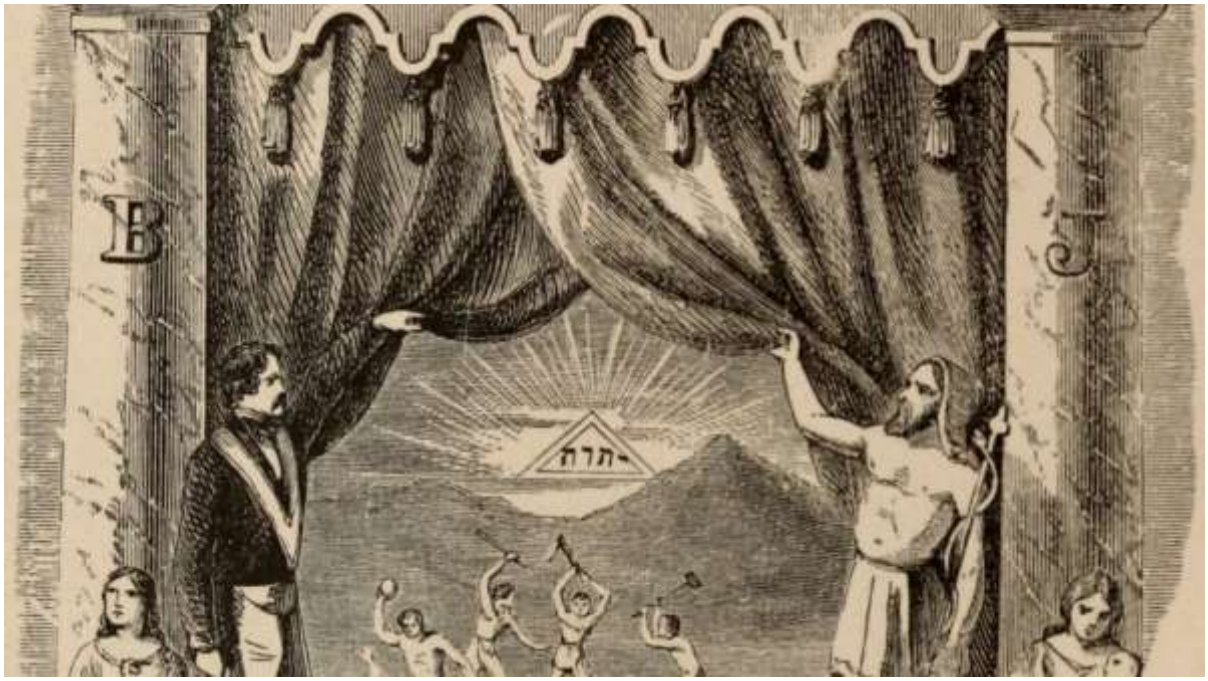
5. **EVDE ve Çevrenizde Davranışlar**

Ahlâklı ve akıllı bir Kimseye yakışır şekilde davranmalısınız; özellikle Ailenizin, Arkadaşlarınızın ve Komşularınızın Loca ile ilgili konuları vb. öğrenmelerine izin vermemeli, bunun burada belirtilmeyen nedenlerinden ötürü hem kendi Onurunuzu hem de Eski Kardeşlik Kurumu'nun Onurunu göz önünde tutmalısınız. Ayrıca, Sağlığınızı da düşünerek, Loca çalışması bittikten sonra çok geç saatlere kadar birlikte olmamalı, evinizden çok uzun bir süre ayrı kalmamalı, Oburluktan ve Sarhoşluktan sakınarak Ailenizi ihmal etmemeli ya da incitmemeli, çalışmaktan geri kalabilecek bir duruma düşmemelisiniz.

6. **Yabancı bir Kardeşe karşı Davranışlar**

Onu sağduyunuzun size göstereceği öyle bir Yöntemle dikkatlice incelemelisiniz ki, Ayıplama ve Alayla reddetmeniz gereken ve kendisine hiçbir Bilgisel ipucu vermemeye özen göstereceğiniz bir Düzenbaz ile karşı karşıya gelmiş olmayasınız.

Fakat onun gerçek ve dürüst bir Kardeş olduğunu anlarsanız, ona gereken Saygıyı göstermelisiniz. Eğer Gereksinme içindeyse, elinizden geldiğince ona yardımcı olmalı ya da yardım görebilmesi için yol göstermelisiniz. Onu birkaç gün işe almalı, olmazsa iş bulması için başkalarına sağlık vermelisiniz. Fakat Olanaklarınızın üzerine çıkmakla yükümlü değilsiniz; ancak yoksul bir Kardeşi yani iyi ve dürüst bir Kimseyi aynı koşullar altındaki diğer yoksul kişilere oranla öncelikli tutmalısınız. **[157]**

157. Masonluğun dışında olan diğer birçokları gibi Roma Katolik Kilisesi'ni en çok sinirlendiren ve rahatsız eden olgulardan biri de bir masonun bir diğer masona başkalarına oranla öncelik tanımasıdır. Fakat temel yasanın bu konudaki kurallarına bakılacak olursa, bir masonun diğerine el uzatması olayı, ancak operatif masonlar için ve tanınmadığı bir yerde gereksinme içine düşmesi durumunda zorunludur.

SON OLARAK, uyacağınız bütün bu Yükümlülükler ve ayrıca size bir başka yöntemle iletilecek olanlar, **[158]** bu eski Kardeşlik Kurumu'nun Temel ve Başlık Taşı, Çimentosu ve Şanı olan KARDEŞÇE SEVGİYİ geliştirir, her türlü Tartışma ve Çatışmayı, iftira ve Çekiştirmeyi önler, başkalarının da dürüst bir Kardeşe iftirada bulunmalarını engelleyerek onun kişiliğini savunur, Onur ve Esenliğinizle uyumlu olmak üzere hayırlı işler sağlar ve başkaca bir şey değildir. Herhangi biri sizi incitecek olursa, her Ulusta Atalarımızın beğenili tutumlarında olduğu gibi ya onun Locasına ya da kendi Locanıza başvurmalısınız; ancak bundan sonra Çeyrek Yıllık Birleşimde BÜYÜK LOCA'ya başvurabilirsiniz. Asla hukukî bir işleme girişmemelisiniz; ancak Sorun başka türlü çözümlenemezse, Üstat ile Kalfaların sizin yabancıların da bulunacağı bir Mahkemeye gitmenizi önleyebilecekleri ya da MASONLUKLA ilgili işlerinizle daha bir Şevk ve Başarıyla ilgilenmeniz bakımından tüm Davalarınıza çabucak Nokta koymanız için Uyarıda bulunacakları dürüstçe ve dostça Öğütlemelerini sabırla dinlemelisiniz.

158. Temel yasanın "yükümlülükler" bölümünde, aslında 6. yükümlülük ile bağlantılı olmayan ve kardeşler arasındaki uyuşmazlıkların nasıl ve ne yöntemle çözümlenmesi gerektiğini anlatan son paragraf, birçok şeyin bu yükümlülükler kapsamında yazılı olmadığına ve "bir başka yöntemle" iletileceğine değinir. Buradaki bu "başka yöntem" ritüellerdeki öğretimdir. Çünkü ritüeller, yasaların, tüzüklerin kuralların ve yükümlülüklerin ötesinde, bireysel eğitim ve gelişime yönelik öğütlemeleri ve aşılamaları içermektedir.

Mahkemeye düşmüş Kardeşler ve Kalfalarla ilgili olmak üzere ise Üstat ve Kardeşler nazikçe Arabuluculuk önermeli, buna da çekişen Kardeşlerce boyun eğilmelidir. Eğer bu Boyun Eğmenin uygulanabilirliği yoksa, İşlemlerini ve Davalarını alışılagelmiş tarzda değil, Hınç ve Öfkeye kapılmadan, Kardeşlik Sevgisini engelleyebilecek hiçbir şey yapmaksızın ya da söylemeksizin, onurlu görevlerini yeniden başlatmak ve sürdürmek üzere yürütmeleri gerekir; öyle ki herkes tüm gerçek Masonların Dünyanın Başlangıcından beri yapmış oldukları ve Zamanın Sonuna kadar da yapacakları gibi, MASONLUĞUN sevecen Etkisini görebilsin.

Amin, Öyle Olsun.

EKLENTİ

Hukuk dalında uzman olan bir Değerli Kardeş Yazara (bu Levhanın basımı sırasında), Büyük Yargıç COKE'un, bu kitabın 35. sayfasında basılmış olan "Masonlara Karşı Henry VI Yasası 3, Böl. I" üzerine görüşünü aktardı. Yazar da, özgün metinden kısaltarak şu Alıntıyı yaptı:

COKE'un **Kurumlar**'ı, Üçüncü Kısım, Yaprak 99 **[159]**

159. Temel yasa kitabında "yükümlülükler" bölümü ile "genel tüzük" bölümü arasında yer alan "eklenti","tarihsel bölüm" ile ilgilidir. 17. yüzyıl başlarının ünlü İngiliz hukukçusu **Lord Coke**'un "Kurumlar" (İng: Institutes) adlı dört ciltlik yapıtından bir alıntı aktarılmaktadır.

Bu Yasaya aykırı hareket etmenin Cürüm sayılmasının NEDENİ, İşçilerin Tüzüklerinin olumlu Gidişinin ve Yürürlüğünün kırılıp bozulmasıydı. Şimdi (diyor Lord COKE), bu Yasadan önce, İşçilerle ilgili tüm Tüzükler ve bu Yasanın yöneldiği şeyler, "Elizabeth Yasası 5, Böl. 4" ile kaldırılmış, bununla Yasanın Yapımı ve Sonucu geri alınmıştı; böylece bu Yasanın hiçbir Yaptırımcılığı ya da Yürürlüğü kalmamıştı. Çünkü, cessante ratione Legis, cessa ipsa Lex: Ve bu Yasaya göre yapılan Cürüm Suçlamasının, o Şapitrlerin ve Kongrelerin, İşçilerin Tüzükleri'nin olumlu Gidişini ve Yürürlüğünü kırarak bozduğunu kanıtlaması gerekir; bu da artık ileri sürülemez, çünkü bu Tüzükler de kaldırılmıştır. Bu nedenle de Sulh Mahkemesi'ndeki iddia düşer, **[160]** diye yazıyor Üstat Lambert Sayfa 227'de.

160. Anlaşıldığına göre, bu bilgileri James Anderson'a aktaran masonun verdiği kanıt, Lambert'in hukuküzerine yapmış olduğu bir araştırmayı içeren kitabının 227. sayfasında yer alan açıklamalardır. Bunların Spekülatif Masonluk bakımından pek önemi yoktur.

Bu Alıntı, eski Masonların Geleneklerini teyit etmekte ve bu pek bilgili YARGICIN gerçekten de eski Locanın üyelerinden olduğunu göstermektedir.